

॥ સા વિદ્યા યા વિમુક્ત યે ॥

શાંતિ

વર્ષ ૫

નવેમ્બર ૧૯૮૪

અંક : ૫

શ્રીમતી ઇન્દ્રા ગાંધી

૧૯૮૪ના વર્ષના અંત ભાગમાં ૩૧ ઓક્ટોબરના રોજ સવારે જે આધાતજનક ઘટના બની તેથી ૧૯૪૮ની શરૂઆતમાં ડૉમી જન્યુઆરીનાં રોજ સાંજની આધાતજનક ઘટનાની ચાહ આવી, આ દેશની એકત્ર માટે એક ગાંધીનું ખ્લીદાન અધ્યૂર હોય તેમ તેવા જ આદર્શ માટે ભીજ ગાંધીનું ખ્લીદાન લેવાયું.

શ્રીમતી ગાંધી મૃત્યુ પાસ્યા હોય તેમ, આજે પણ એમના અસ્થિ હિમાલયની ગિરિમાળાએમાં સમાયા પછી પણ માની શકાતું નથી. ભારતની ચેતનાતું તેઓ પ્રતિક બની ગયા હતા. પ્રશાંસકો અને તેમના ટીકાકારો સૌ માટે એમનું મૃત્યુ અસંદ્ય બન્યું. છેલ્લા લગભગ એ હાયકા શ્રીમતી ગાંધી અને ભારત-‘ઇન્ડિયા અને ઇન્ડિરા’ પર્યાયવાચક બની ગયા હતા.

સંપર્કમાં આવનાર સૌની સાથે માનવીય ઉષ્માલર્ય વ્યવહારથી એમનાં જતાં, ધર્ષાની આંખો એ સંબંધની યાદમાં ભીની બની, તેમાં જણે સૌ સહભાગી હતા. નાની વિગતોભર્યો એમનો ઉષ્માલર્ય વ્યવહાર, કામના આટલા એન છતાં તેઓએ દાખંધ્યો. જવાહરલાલજીને કોઈકે ‘સંસ્કૃતિનાં પુણ્ય’ તરીકે એળજ્યા છે. શ્રીમતી ગાંધી માટે પણ ‘સંસ્કૃતિનાં પુણ્ય’ એટલી જ બંધ બેસતી ઉપમા છે.

એમના વિશે ધણું ધણું લખાયું છે. એલાયું છે. આ હિવસોમાં, આ શાખાએ માત્ર કહેવા ખાતર કહેલા શાખાએ નથી. ભારતની પ્રણાના હૃદ્યમાં આ મહાન સન્નારી ચરકાળ સુધી આદરલયું સ્થાન પામશે.

ઇશ્વર એમના આત્માને પરમ શાંતિ આપે એવી પ્રાર્થના.....

દિનુભાઈ દવે

“રાષ્ટ્રની એકત્ર માટે કહાય મારું મૃત્યુ થાય તો મને તેનું ગૈરવ છે. મને શ્રદ્ધા છે કે મારા રક્તનું એક એક બુંદ રાષ્ટ્રને મજબૂત અને શક્તિશાળી બનાવશે.”

ઇન્ડિરા ગાંધી

ભાગ્યકોના ખારા ધનિદ્રાજ

ઇન્હી રાજ ની માતુલ કિંતિ

આપણા દેશના ખૂબ જ લોકપ્રિય વડાપ્રધાન સ્વ. શ્રીમતી ધનિદ્રા ગાંધી આપણા ભારતના વડાપ્રધાન હતા. તેઓ સ્વી-પુરુષના લેદાવ, ધર્મના લેદાવ અને નાતના લેદાવમાં માનતા નહીં અને તેના માટે તેમણે પોતાના જીવનની આહુતી આપી. આમ તેઓ વિચારણામાં આધુનિક હતા.

છતાં એક પ્રસંગ જાણવા જેવો છે, કદાચ ઘણા એઠાને ખણર હુશે કે ધનિદ્રાજી ડ્રાક્ષની માળા ધારણ કરતા હતાં. ડ્રાક્ષની માળા સાધુ-સંતો, અંધશર્દીઓએ અને જુના વિચારવાળાઓ પહેરે! ધનિદ્રાજી આમાના કંઈ પણ ન હતા છતાં આ શા માટે પહેરતા હુશે?

ધનિદ્રાજીના માતા કમલાહેવીએ ધનિદ્રાજીને તેમના મૃત્યુ વખતે આ માળા આપી હતી. ધનિદ્રાજીના પિતા જવાહરલાલ નહેર હિવસ-રાત રાજકરણમાં વ્યસ્ત રહેતા કમલાહેવીને રાજકરણમાં રસ ન હતો. ધનિદ્રાજી કિશોર વથે વિલાયત ભણવા ગયેલા આથી કમલાહેવીને ખૂબ એકલવાયુ લાગતું.

એક વાર કમલાહેવીને કલકતા જવાનું થયું તેઓ ખુશ થઈ ગયા કારણું કે તેમને પ્રવાસનો ખૂબ શોખ હતો. તે વખતને તેઓ ત્યા રહ્યા હેઠ્યાન તેમને ખૂબ શાંતિમળી ત્યાં સ્વામી શ્રી શિવાનંદજી સાથે તેમનો પરિચય થયો. આશ્રમમાંથી વિદ્યાર્થેણાએ સ્વામીજીએ મહનીયાદળીની ઇપે એક શુલાભી ડ્રાક્ષની માળા કમળાહેવીને બેટ આપી આ માળા તથા પોતાની સાથે જ રાખતાં.

ત્યારપણી તેઓ આખા ભારતનાં ઇર્યા વિદેશોમાં ઇર્યા પણ પેલી માળા તો સાથે જ રાખતાં.

પાછળી લુંદગીમાં કમળાહેવી માંદા પડ્યા તેઓ છેક જર્મની સારવાર માટે ગયાં પણ બચી શક્યાં નહીં તે વખતે ધનિદ્રાજી પોતાનીમાતાને મળવા વિલાયતથી આવ્યા માતાએ તેમણે પ્રાણુથી પણ પ્યારી ડ્રાક્ષની માળા આપી અને આશીર્વાદ આપ્યાં કે “એટી હું જે પ્રામ કરી શકી નથી તે બધું જ તને મળી રહો.”

કમળાહેવીની આંખો બંધ થઈ અને એ માતાની યાદમાં ધનિદ્રાજીએ જીવનભર આ માળા માતાની સ્મૃતિદ્વિપે રાખી.

દીપાલી હ. દ્વે ધોરણ જ અ

પ્રિયદર્શીની ઈન્ડિઝરા ગાંધી

મારી માતુભૂમિ, મારો દેશ ભારત, જ્યાં અલગ અલગ ભાષાઓ બોલતા લોકો અને અલગ અલગ ધર્મ પાળતા લોકો વસે છે. ભારત શુલામીની બેડીઓથી જકડાયેલો હતો. ત્યારે ઈ.સ. ૧૯૧૭ની નવેમ્બરની ૧૫મીએ ત્રિવેણી સંગમના સ્થાનસલા અલહાબાદના આનંદલુલાંમાં એક કાર્યક્રમીની પ્રાક્ષિષ્ટ કુટુંબમાં પ્રિયદર્શીનીના જન્મ થયો હતો. તેઓ ધનવાન અને આનંદાન માણાપના એક માત્ર પુત્રી હતી.

તેમનો અભ્યાસ લંડનમાં પૂરો થયો. તેમના પિ.એશી જવાહરલાલ નહેઠું ૧૯૪૭ની આજાહી પછી ભારતના પહેલા વડાપ્રધાન બન્યા પરંતુ તેમના માતા ક્રમલા આ હિસ્સ જોવા ન રહ્યા. ઈન્ડિઝરાનું લગ્ન ક્રિરોઝ ગાંધી નામના પારસી શુજરાતી ચુવાન સાથે થયું અને, લગ્ન પછી જ માસમાં સ્વાતંત્ર્ય સંઘાત કારણે જેલમાં જતું પડેલું.

ઇન્ડિઝરાને પુન્યા બાપુનું સાથે રહીને સત્ય અને અહિંદાના પાડ પોતાના જીવનમાં વડાદારી, ધર્મની ભાવના અને ગરીબો પ્રત્યે સહાતુલ્લૂપ્તિ મમતાના પાડ શીખ્યા હતા એવા ઈન્ડિઝરા, લાલભાડુર શાસ્કીના અવસાન પછી ભારત દેશના પ્રથમ સ્વી વડાપ્રધાન બન્યા હતા.

શ્રીમતી ઈન્ડિઝરા ગાંધીએ વડાપ્રધાન તરીકે જ નહીં પરંતુ ભારત દેશના અનેક બાળકોની મા બનીને તેમનામાં માયા અને મમતાનું સિંચન કર્યું. તેઓ ઇક્ષત તેમના પુન્નોના જ નહીં પરંતુ ભારત દેશના અનેક સપૂતોની મા બનીને હુસ્તેસુખે શહીદી વહેની લીધી. તેઓએ તેમના જીવનકાળ દરમ્યાન ઘણું મહાન કાર્યો કર્યા. ભારતદેશની આજાહીની લડત દરમ્યાન તેમણે જેલવાસ લેંગાય્યો. ભારત દેશની અભિડિતતા અને એકત્રા ટકાવવા માટે પોતાના લોહના છેલ્લા બૂંદ સુધી પણ તેમણે લડત આપી તેમણે અવકાશશેરે અનેકવિધ સેદ્ધ હાંસલ કરી અને ભારતમાં તેમણે ઓશાયા રની રમતો યાણુ. ક્રી સંસ્થાઓને સાથ આપી સ્વીશકિતને ઉત્તેજન આપ્યું અને મજૂરોની પ્રવૃત્તિ આને વેગ આપ્યો અને ભારતદેશને વિકાસશીલ દેશ બનાવી આગામી હરોળમાં સ્થાન અપાયું. આમ આથમતા સૂર્યના તેજ કિરણ સમા ઈન્ડિઝરાનું અવસાન તેમના જ રક્ષકને હાથ ગોળીએથી વીધાઈને ૩૧ એપ્રિલ ૧૯૮૪ ના રોજ થયું. એ ભારતના ઈતિહાસમાં એક કલંકૃપ બનાવ હતો.

જબ તક સૂરજ ચાંદ રહેગા

૦ ઈન્ડિઝરાનું તરાનામ રહેગા.

સેજક દિવીપભાઈ શાહ ૭ અ

સાચી અધ્યાત્મિક

“દાદાજી, જુઓ તો ખરા ઈન્ડિઝરાજી હેખાયાં, હેં દાદાજી તમે તો કહેતા હતાં કે તેમની હત્યા થઈ પણ ઈન્ડિઝરાજી તો જુઓ છે! ... જુઓ કેટલા જદ્દી ચાલી રહ્યા છે એ!” ને નાનકડા રુચિરનાં મનમાં હજુ બેસતું ન હતું કે ઈન્ડિઝરાજી હવે આ હુનિયામાં નથી, ઈન્ડિઝરાજી માટેનો તેનાં હૃદ્યનો પ્રેમ આ સત્ય સ્વીકારવા આનાકાની કરી રહ્યો હતો. અને એટલે જ દાદાજીએ તેને સમજાવવું પડયું કે “એ કિદિમ ઈન્ડિઝરાજી જીવંત હતાં ત્યારે તેમની ઉતારેલી કિદિમ હતી. ખરેખર તો અત્યારે તે આપણી વચ્ચે નથી જ”

બાળકના હૃદ્યમાં કોઈ વ્યક્તિ માટેનો આવો પૂજ્યલાલ, પ્રેમ, માન હોય તે સાચે જ દેશને માટે એક સહભાગ્યની વાત છે. કારણ આજનું બાળક એ ભાવિ નાગરિક, આજનું બાળક કેને ખબર કાલે દેશને ઘડવૈયો પણ અને એટલે જ કોઈ વ્યક્તિ માટેની આ ભાવના ને આધારે એ બાળકનું આદર્શ ઘડતર થાય. જીવનની અમૂલ્ય પણોની ડિમત સમજાય, ને ઈન્ડિઝરાજીની જેમ સતત કિયારીલ રહેવાની તમજા જગે મનમાં પ્રવૃત્તિ અને પ્રગતિની લગની લગે તો દેશના ઘડતરમાં કેવો સુંદર વળાંક લાવી શકાય. !

દરેક વ્યક્તિના જીવનની એકેએક પળ અમૂલ્ય છે. અને કર્તવ્યપાલન, કિયારીલતા તે જ તેનો જીવન મંત્ર જે બની રહે તો ઇક્ષત વ્યક્તિ જ નહીં પણ રાષ્ટ્રના વિકાસનું ભાવિ પણ કેવું આશાસપદ નિવડે! અને આ જ જીવન મત્રની જ્ઞેતા જે બાળકોનાં હૃદ્યમાં જગૃત કરી શકીએ તેને જવલંત રાખી શકીએ તો તે જ શું ઈન્ડિઝરાજીને સાચી અધ્યાત્મિક નથી. !

ઉભિલા શાહ

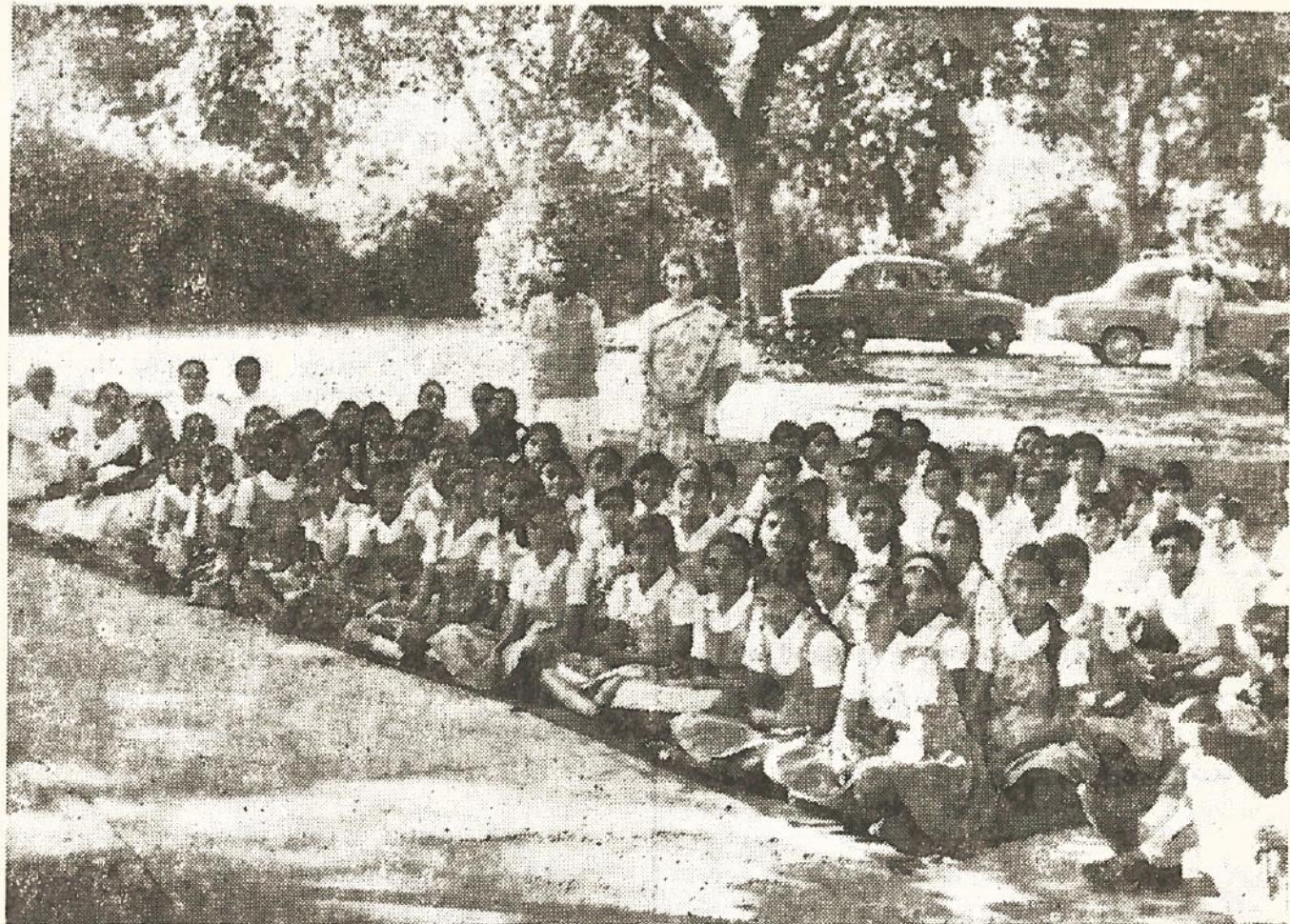
‘હું એવા લોકોને પસંદ કરતો નથી જે પ્રયત્નશીલ ન હોય અને હાથ પર હાથ રાખીને બેસી રહે! હું બિમાર અને કંમલેરીને પસંદ નથી કરતો. કારણ કે બંને મનુષ્યના માનસ પર વિપરિત અસર કરે છે.’

શ્રી જવાહરલાલ નહેઠુ
સંકલન : સપનાદલાલ ૬ બ

હિંસા કરતાં ક્ષમામાં વધારે વીરત્વ છે.
ગ્રહણ કરતાં ત્યાગમાં વધારે વીરત્વ છે.

શ્રી દવિન્દ્રનાથ દાગોર

શાળાનાં બાળકો ઉત્તર ભારતનાં પ્રવાસે ગયાં ત્યારે શ્રીમતી દંડિંદરા ગાંધી સાથેની યાદગાર ક્ષણે।

તા. ૧૨-૧૧-૮૪નાં રોજ શાળાનું નવું સત્ર શરૂ થયું પરંતુ તે દિવસે સ્વ. વડા પ્રધાન શ્રીમતી દંડિંદરા ગાંધીને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પી શાળાનું શિક્ષણકાર્ય બંધ રાખવામાં આંધું હતું.

“યુદ્ધને કારણે અપનાવેલો અંધારપટ તો
ઇથ્યો છે.... પણ હજુ ધણું હૈયાનો અંધારપટ
દૂર કરવો પડશો.”

શ્રીમતી દંડિંદરા ગાંધી

અંબાલાલ હરગોવનહાસ એન્ડ કૂપનીના
સૌન્યથી....

તંત્રી, મુદ્રક, પ્રકાશક : દિનુલાલ દ. દવે. આચાર્ય અને નિયામક, શારદામંહિર, નવા શારદામંહિર રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૭.
મુદ્રક સ્થળ : વિકાસ મુદ્રણાલય, નિકાસગૃહ અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૭. ટે. નં. ૪૧૨૭૮૮.